Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 3755 SIX PAGES NGÀY THỨ NĂM 26 MARS 1931. — MỒNG 8 THÁNG HAI NĂM TÂN-MÙI SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 24

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Corne

VIRGINIA
JOB
CIGARETTES
SOLEIL JOB
Bonheur Français

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

GIÁ BÁO

Một năm.....	15$00
Sáu tháng.....	8.00
Ba tháng.....	4.00
Mỗi số.....	0.07

XIN LƯU Ý

Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngân-phiếu cho Nguyễn-văn-Của, Thủ-quỹ.
Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v. Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất-bản hằng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Gởi dây thép đề: LUCTINH SAIGON
Dây thép nói: Số 203-Saigon

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN CỦA — CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 13.— SAIGON

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Troschet — Paris (VIIe)

NÊN HÚT THUỐC
JOB
Hay là đừng biết hút thuốc

Phụ-nữ ta nên biết qui trọng đồng tiền

Gần đây sự ăn mặc của chị em càng ngày càng xa xỉ quá. Nay kiểu nầy, mai kiểu khác, hàng Tây hàng Tàu, thứ gì mới có thì dầu mắt đến đâu cũng mua cho thỏa ý muốn. Có người may đến 3, 4 chục đồng bạc một cái áo không nghĩ gì đến sự tốn kém ít hay nhiều cả. Thôi thì đua tranh nhau người nọ muốn sang hơn người kia, người kia lại muốn sang hơn nữa, thành ra càng ngày càng xa xỉ mãi lên, không biết đến đâu là bờ là bến.

Các chị em sanh vào nơi phú qui, phồn hoa, hay hoặc những người làm nghề bất-lương mà phát giàu có, thôi còn biết đâu đồng tiền là qui, còn biết gì đến nỗi khó khăn về sự kiếm tiền. Nay giờ kiểu nầy, mai giờ kiểu khác, đua chị đua em; có hàng gì lạ mới về, là không khỏi các cô mua trước nhứt. Thậm chí có người mua 1 đôi bít tất, 1 hộp sáp con con cũng 7, 8 đồng bạc. Biết đâu rằng tiền của mà các cô tiêu như rác, vất đi, chẳng phải là cha mẹ mình đã hút máu hút mủ của của dân là đồng-bào ta vậy. Mình ăn mặc, tiêu pha phung phí, thì có nghĩ gì đến nhiều người đang khổ sở, đói lạnh không.

Các cô đã sẵn ăn, sẵn mặc, không ai phải lần tảo ngược xuôi, lo cơm chạy gạo như những người nghèo nhà quê, chỉ tha hồ phung phí của cha mẹ, chồng con, thì còn ai lo về sự mưu-sanh nữa, mà cũng chẳng ai cần phải lo đến cả. Giá các bà, các cô đua nhau hiệp tập mà làm điều hay, thì thật là điềm tốt cho xã-hội quá. nhưng khốn nỗi các bà, các cô lại vì trào lưu của nước ngoài xô đẩy, mà thi nhau xa xỉ. Bởi đó nên chị em: trừ một số ít không kể, còn phần nhiều là vô nghề cả. Chị em đã không có nghề nghiệp gì để giúp ích cho gia-đình, xã-hội mà lại còn vung phí thái quá, thì lất sự xa hoa ấy phải nhờ đến cha mẹ, chồng con, mất cả đức cần lao sự nghiệp to tát của mình: thật là lỗi, với cái bổn phận làm người đàn bà quá.

«Nhân cư vi bất thiện», người vô nghề hay sanh ra sự bất chánh. Sự bất-chánh là lỗi phục sức xa hoa để cho đẹp mắt đàn ông, để họ coi như một thứ đồ chơi, để người ta yêu thì mới mong ăn nhờ, ở gởi. Nói cho cùng, sự xa hoa quá của các chị em, 1 phần về lòng thích đẹp, mà 1 phần vì họ thích làm nô-lệ cho phái đàn ông vậy.

Phần nhiều các cô con quan, đài ác đã quen, lấy được người chồng có chút danh phận, thì còn lo gì đến sự mưu sanh nữa. Tuy rằng ác cô ăng không đến nỗi khi nào phải sa cơ lỡ bước nhưng đối với lương tâm, đối với thiên chức làm người thì sao, có khỏi là người sống nhờ thác gởi không? có lấy thế làm thẹn không?

Nếu nay đôi nữ-quyền, mai bình đẳng, mà rồi cha mẹ, chồng con ra thì thân mình không làm nổi việc gì, không có một nghề gì nuôi miệng, thì thử hỏi có thể cởi trần, nhịn đói mà giữ lấy quyền lợi được không. Nay ta chỉ một mực ỷ lại vào người, dầu được người thương không nở khinh bỉ, nhưng đối với bổn thân ta, ta vẫn đeo cái lỗi và cái nhục ỷ-lại

Nay muốn nưng cao tư-cách và địa-vị phụ-nữ, thì trước hết phải nên lo đến «Phụ-nữ chức nghiệp», lo cho nữ-giới ta được tri-thức mở mang được tự-lập về sanh-kế, mà muốn có vốn liếng để góp nhau làm những việc buôn bán công nghệ, phải nên bỏ hết những đồ trang sức vô-ích như vòng xuyến nhẫn hột đi, không nên đeo một tí gì nữa. Ăn mặc đừng nên cầu kỳ quá, vì coi như bát bội vậy. Vả ăn mặc bảo nhàng quá, để làm mê hoặc nhiều người, đàn ông có khi vì mình mà mất cả chí tiến-thủ. Chỉ nên ăn mặc cho gọn gàng sạch sẽ và dễ trông thôi, chớ cũng đừng nên ăn mặc rỡ tệ quá.

Sau nữa ta nên lo đến nghề để mà lập thân kẻo cứ ỷ-lại thì mất cả tự-do và danh dự. Chị em cũng có nhiều người chưa có thể làm nghề nghiệp gì được, thì hãy nên chăm chỉ công việc tề-gia, vừa là giúp đỡ cha mẹ và tập cho mình cái tánh siêng năng cần kiệm, sau nầy đến lượt mình sẽ trở nên một người nội-trợ giỏi chẳng là hay hơi sao?

Nói tóm lại sự làm dáng là một nết tốt, vì một người đàn-bà ăn mặc dễ trông, gọn gàng chẳng làm cho gia-đình được vui vẻ sao, nhưng làm dáng mà đến mắc phải tánh phù-hoa xa xỉ thì là một sự rất xấu. Nay các cô thích sự xa hoa lòe loẹt, chớ tưởng mình có 2, 3 chục đồng một cái áo là sang là vinh dâu, như thế thật là xấu. Vì mình có kiếm được tiền ngàn, bạc vạn cũng không nên xa-xỉ mới phải, huống chi mình còn phải ăn nhờ, ở gởi mà đến nỗi làm bại cho người khác, thật là một tội to quá. Chị em nên mau mau tỉnh ngộ mà bớt sự xa-hoa đi. Tôi mong lắm.

TƯỜNG-THANH

Bổn phận một người chủ xe hơi ít nữa là lo bảo kê sự rủi ro làm hư hao của người khác mà theo hộ mình phải chịu trách nhậm. Độ chừng hai mươi lăm đồng bạc, **Hãng Bảo kê xe hơi Annam** lãnh chịu bồi thường tới mười ngàn đồng bạc (một trăm đồng đầu về phần chủ xe chịu).

Ở Nghệ-an lại có cuộc biểu-tình

15 người chết và nhiều người bị thương

Bữa thứ năm tuần rồi, ngoài tỉnh Nghệ-an lại xảy có ra cuộc biểu-tình. Có chừng 3 000 người dân bao-động vác cờ hiệu đi tiên-phuông kéo nhau lại toan phá dinh phủ Anh-sơn.

Quan phủ hay tin trước, liền lập tức báo cho toán lính Lê-dương đến đón-trú tại đó. Vừa lúc bọn kia kéo đến, lính Lê-dương bèn ra cản đường để giải tán, không cho tới xâm phạm dinh phủ. Nhưng bọn ấy nhứt định không chịu lui, nên chiếu lệ lính phải bắn. Có 15 người bạo-động bị đạn chết liền tại trận và nhiều người bị thương. Lính cũng có bắt được nhiều người, trong đó có tên Võ-trung-Cảnh là một tay trong đảm lãnh-tụ Cộng-sản.

Hễ gây việc ra thì vương mang lấy họa, nào là thác để sầu để thảm cho cha-mẹ vợ con, nào là bị thương, bị tù bị tội, khổ-não biết dường nào. Thế mà chẳng rõ làm sao thành-thoàn lại gây rối thêm hoài. Lòng thương nước ai mà chẳng có, nhưng mà làm như thế có phải là thương đâu, chẳng qua là hại nước hại nhà phải chịu nhiều đều khổ nào.

Hèn ta ta-tình mà làm ăn, mà lập thân lập nghiệp, hỏi anh em yêu qui! Thật, người biết xét, ai chẳng đau lòng mà trông thấy giọt máu đồng-bào chảy ra một cách uổng oan như thế!

Người đội nón nên biết

Cách làm cho nón nỉ không thấm nước mà trời nắng đội cũng được

Hễ ai nay người nước ta có nhiều người dùng nón nỉ lắm. Cái nón hơn chục bạc cũng có, nhưng nhiều khi đi đường không đem dù theo, rủi bị mưa ướt nón; chẳng những ướt nón, mà cái nón, mà cái nón một đồng tiền đó sẽ bị méo mó hư hỏng, mà lại nước mưa thấm qua nón, hơi ẩm thấm qua da dầu vào óc ta, có thể sanh bịnh được nữa.

Bởi vậy, kỷ-giả xin hiến các ngài một các rất dản dị của ông Bác-sĩ Henri Coupin làm cho nón phớt (feutre) không bị thấm nước, nữa, cách đó như sau nầy.

Lấy nửa litre nước d'ether de pétrole (chất nầy hay bắt lửa như essence đừng để gần đèn kẻo nguy hiểm) pha vào 5 grammes Vasseline blanche với 5 grammes anoline khuấy cho tan, rồi dùng bàn chải răng dùng thuốc đó mà chải lên nón. Chải đi chải lại cho kỹ, cốt làm sao cho nước thuốc trên nầy ướt ngấm vào nón mới được.

Xong rồi, đem nón để một chỗ thoáng gió cho đến khi thật khô hẳy dùng (nhớ đừng phơi nắng). Khi nón đã thật khô, thì hỏ đem ra mưa, không lo ướt nữa.

Nước mưa vào nón, chẳng khác gì đội nước trên là khoai mà đội ra nắng cũng được.

Độc-giả thử thì nghiệm xem có lợi không?

Đ. P.

LÊ KHÁNH-THÀNH

Chợ-mới Sơn-Định tại quận Chợ-lách (Vinhlong)

Chợ-mới Sơn-Định tại quận Chợ-lách hiện nay công-cuộc kiến-tạo đã hoàn-thành, nên định đến bữa 5 Avril 1931 tới đây thì làm lễ Khánh-thành

Cứ như chương-trình đã sắp-đặt thì lễ Khánh-thành nầy diễn-hành một cách long-trọng lắm, dân-sự ở quận Chợ-lách sẽ được ba bữa vui chơi.

Chương-trình cuộc lễ ấy như vầy:

Chúa-nhựt 5 Avril

11 giờ trưa. — Đãi hương-chức các làng.

4 giờ rưỡi chiều. — Rước quan Nguyên-soái và quan Chủ-tỉnh.

7 giờ tối. — Cỗ-đèn, cộ rồng
Hội đèn cùng châu-thành.

8 giờ tối. — Đãi các viên-quan tại dinh Chủ-quận

9 giờ tối. — Bắt pháo bông.
Chưng giàn thủy-lục.
Hát Cải-lương tại chợ

Thứ hai 6 Avril

Lúc nước lớn sớm mai. — Đua bơi, Thủ vật.

Từ 9 giờ sớm mai tới 3 giờ chiều.
Hát bộ Annam tại Đình.

4 giờ chiều. — Đá ballon có giải thưởng.

8 giờ tối. — Cải-lương tại chợ.

Thứ ba 7 Avril

Lễ lạc-thành nhà thờ ông Thánh Micae (Saint Michel).

Từ 9 giờ sớm mai tới 3 giờ chiều — Hát bộ Annam tại Đình.

8 giờ tối. — Hát cải-lương tại chợ.

Phong-cảnh bên Xiêm

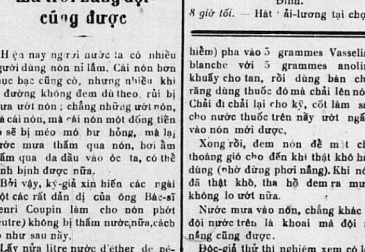

Đây là cái Gare Xe-lửa chót trước khi tới Gare chính bên thành Vong-Các.

Vụ Nùng-Phong tại tòa Thượng-thẩm

Vụ Nguyễn-tất-Tố biết hiệu Nùng-Phong xảy ra tại Hanoi, độc-giả còn nhớ chăng? Tưởng chưa đã quên được. Vì vụ nầy xảy ra làm sao, trên mặt tờ «Lục-Tỉnh Tân-Văn» hồi trong năm đã có thuật lại rồi, và mới hôm nào đây, vào tuần tháng trước chúng tôi cũng có đăng tin cái án ấy đem ra xử tại Tòa-án Nam-định. Nhưng Nùng Phong vắn vắn chống án lên Tòa thượng-thẩm ở Hanoi.

Nay vụ ấy đã kết liễu rồi, muốn cho rõ ràng hơn, chúng tôi xin mượn bài của quí đồng-nghiệp Ngọ-Báo trông thuật mà đăng ra đây để hiến độc-giả đượt-lãm. Vì vụ nầy có thể gọi là một cái lịch-sử lạ-lùng ở trong báo-giới nước-nhà ta đó.

∴

Vụ nầy tòa án Nam-an tỉnh Nam-định do quan Bùi-thiện-Cơ làm chánh-án, hiệp ngày 3 Février vừa rồi đã đem ra xử. Bị-cáo nhân là Nùng-Phong tức Thạng-gia, phóng-viên báo «Đông-phương». Việc xẩy ra cũng vì ngòi bút của ông quả đưa trên tạp-chí «Tứ-dân» và báo «Đông-phương» lôi trước. Một bài đăng trong báo ấy tuy không vạch rõ mặt và rõ tên nhưng theo lời ông tả thì rõ kẻ đương lòng bài chế nhơn viết theo lối thời-sự tiểu-thuyết, đầu đề là: «Thuốc nào chữa được con người lẳng lơ» đại ý thuật chuyện một tay lang giả mấp mé miệng lỗ mà mãn còn hăng; một tối kia đến thăm bịnh cho một người thiếu-phụ rồi giở trò ma quái. Chồng thiếu-phụ giương bẫy, quả bắt được thủ đoạn đề hèn. Muốn rửa cái mặt dày, lão lang phải đem nữa ngàn bạc đắp điếm cho êm chuyện. Tài thư hai đầu-đề là: «Một trận đòn tủ» đại ý thuật lại một vụ đánh nhau trong hội-chợ Nam-định. «Trước gian hàng Thạnh-Hưng. Nguyễn-Chí-Long và em gái là Ngu-ên-thị-Phấn vừa đi qua thì có một người đàn-bà lưng gù, mắt toét, đeo kính thâm, nhảy bổ ra đánh và vu cho là ăn cắp bánh.

«Đôi bên đang giằng co nhau thì linh cảnh-sát đến đưa cả về bót, nộp phạt. Việc nầy xảy ra là do một mối tư-thù vì Thị-Phấn lấy con trai Thạnh-Hưng, sau có chuyện lôi thôi, vợ chồng tỉ-tê bắc, tiếng chi rồi đưa nhau ra tòa xin ly-dị...»

Hai câu chuyện xảy ra là thế, mà cũng vì việc sau nên lão lang giả ở phố hàng Nâu mới đầu-đơn kiện Nùng-Phong về việc nói xấu mình và xin bồi thường hai ngàn bạc. Lang-Hiền thật đã về vời, biết đâu còn lắm lão lang hình dung giống như lời Nùng-Phong tả mà «ôi động lòng; phải chăng lang Hiền đã kỷ nợ nữa ngàn đồng về việc tả-dâm?

Hai thứ hai là việc đánh nhau trong hội-chợ. Nùng-Phong cho là một trận đòn thù, mà lại tả chân rõ người trong cuộc nên mọi người con gái thân đến xin nộp ba mươi đồng bạc là tiền cắt chánh việc riêng. Đề đâu, mưu sâu sắp sẵn, một mặt cho trình sở Liêm-phóng là Nùng-Phong ăn tiền nên các viên-chức đến bắt đi ngay.

Trước phiên tòa Nam-định ngày 3 Février, Nùng-Phong cải rằng: việc đòn thù giữa chợ là việc có thật, ngòi bút nhà văn cần phải viết đến. Còn Thạnh-Hưng đến nhà tôi, nhờ tôi viết cái chánh việc riêng, cho tôi tiền, nài tôi thì tôi lấy chớ nào tôi có đến xách nhiễu gì ở nhà thị đâu.

Về việc lang Hiền thì Nùng-Phong cải rằng: Bài đăng ở tạp-chí không nói rõ tên thầy lang là gì, cớ sao lang Hiền lại tự nhận như thế. Anh ta đưa tiền cho tôi nhờ cải chánh về mục «Bà cáo việc riêng», mất tiền cho nhà báo.

Nếu anh ta a-dua kiện bắt đền danh-giá thì rồi đây tôi cũng sẽ kiện lại anh ta.

Đối xong tòa kết án Nùng-Phong 45 ngày tù và bồi thường lại hai mươi tiền bên nguyên-đơn đưa cho trước.

Sau khi tuyên án, Nùng-Phong được ra ngày, vì ở trong nhà pha đã đủ ngày. Quan Chưởng-lý chống án, tối nay đã hơn một tháng trời. Sáng hôm nay 19 Mars, tại tòa Thượng-thẩm, người ta đã trông Nùng-Phong, Lang Hiền và Thạnh-Hưng có mặt ở đấy rồi. Vừa đúng giờ quan Baurens ra ngồi ghế chánh án, các ông Filatriau, Phạm-gia-Thuy làm thẩm thẩm, ông Cepin ngồi ghế chưởng-lý. Sau mấy vụ trộm cướp tòa kêu đến việc Nguyễn-tất-Tố tức Nùng Phong, tức Thu-Giang Nùng-Phong nơi ghế bị cáo, bên nguyên đơn một cụ lang già, béo tốt, râu ria trắng xóa, hai tay lúc nào cũng chắp sau ngồi bên cạnh một người đàn-bà chít khăn vuông thâm.

Trước hết tòa kêu bên nguyên-đơn, lang Hiền lịnh khỉnh tiến lên, con người nặng trịch chắp hai tay sau lưng kêu oan sau. Bàn bạc quan Lớn minh xét cho chúng con mà phạt tội Nùng-Phong, anh ấy gởm ghê lắm! Anh ấy nói xấu con tệ quá, đến nỗi bây giờ thuốc men ế cả!»

Tòa hỏi muốn bao nhiêu tiền bồi thường thì lang Hiền khai thẳng ngay rằng một trăm rưỡi? Lang Hiền còn kể cả mấy câu nữa, song tòa đã hiểu rồi, cho về ngồi chỗ.

Nhân dịp nầy, luật-sư Periou đem hết tài hùng-biện ra chống cái cho bị-cáo nhân. Luật-sư cải rằng: Bên Pháp những việc xảy ra như thế nầy chẳng phải là không có, song pháp-luật chỉ trị người có tội, rửa như Nùng-Phong đây, trong hai bài thời-sự chẳng thiên vị bên nào, đem pl ô lên báo-chương để người có lỗi nên biết mà sửa. Một bài ý đã khéo luyện ngôn bắt tả chân một người, nhưng người ấy là ai? — Vơ vẩn trong khối óc câu hỏi: ai ấy là ai? Vì chẳng có tên có tuổi người trong chuyện thì người bị tả chân ấy vin lẽ gì mà bắt chẳng vào mình được? 55 tiền Thị-Hương đem đưa cho Nùng-Phong để cải chánh mà lại đi bảo bắt có phải Thạnh-Hưng đã làm một điều gian trá không? Nùng-Phong chẳng để ý đến mưu sâu nên mắc bẫy, thế thì Nùng-Phong có phạm lỗi gì?

45 ngày tội, Nùng-Phong đã hết hạn, nay chỉ xin tòa cho Nùng-Phong được hưởng ân treo là cái án rất nặng cho một người trẻ tuổi như Nùng-Phong đã hết lòng vì chức-vụ. Luật-sư còn viện nhiều lý khác, song dứt lời quan Chưởng-lý buộc tội, tòa tuyên án phạt Nùng-Phong 20 đồng trả lại bên nguyên đơn 30 đồng và bồi thường cho mỗi người 50 đồng còn 45 ngày tù thì tòa y án. Thế là việc Nùng-Phong tại tòa Thượng-thẩm đã kết liễu. Nghe đâu Nùng-Phong muốn xin tái thẩm, nhưng tin đó chưa đích xác.

Hỏi đồng bào, nếu biết rằng sự phủ cường của ta ở trong sự *Siêng-năng, Tiện-tặng, Đồng-tâm Hiệp-lực*, mà ta không gia công gắng-sức động đoạt nó thì đoàn hậu tấn mà ta sẽ để lại cái tiếng Công-dân Việt-Nam đề hèn của ta, sẽ thậm trách ta lung lắm.

VIỆT-NAM NGÂN HÀNG.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

Người ngủ mê rắn quấn cổ không biết

Đêm hôm 22-2-31 có tên Đan 19 tuổi người Xã ở Vân Then-Phang châu Sơn-la vì đi làm ruộng ở xa nhà phải làm lều ở cạnh ruộng để ở cho tiện

Đêm hôm đó có 2 người đến ngủ cùng Đan, nửa đêm thức giấc đốt lửa ăn thuốc lá và sưởi. Bấy giờ Đan thấy động mạnh mới sực tỉnh dậy thấy lạnh cổ, giựt mình không biết là vật gì mới kêu ầm lên. Mấy người kia đốt đuốc xem mới biết là con rắn lục quấn lấy cổ Đan.

Nhưng không biết làm sao gỡ ra được còn Đan thì khếp quá, vừa kêu vừa lấy tay nắm lấy thân con rắn lôi gỡ ra. Chẳng may bị rắn cắn phải tay đau lắm, nhưng y cũng cứ cố liều lôi được con rắn ra. Sau hai người kia mới lấy củi đánh chết được con rắn đó. Còn Đan bị rắn cắn đau lắm. Cả cánh tay sưng vù lên. Ngay đêm đó hai người kia khiêng Đan về nhà để chữa thuốc. Có người bảo con rắn đó là ma hiện hình lên báo oán chi đó phải cúng mới khỏi. Hiện nay gia quyến Đan vừa tìm thuốc, vừa cúng nhưng chẳng biết có khỏi được không?

Người đàn mà ngủ mê đến nỗi rắn quấn lấy cổ không biết thì cũng đáng trách thật. Hay là tại đương sức ăn ngủ chăng.

Ban thưởng Khuê-bài danh-dự cho Cai Tuộ và Bếp Giác

Xét vì phận-sự mà hôm 23 Mars 1931 vừa rồi, người Cai hạng nhì Huỳnh-văn-Thọ và người Bếp Trần-văn-Giác bị phải bọn biểu-tình tại Nhà-bè làm hại. Cai Thọ thì đã bỏ mình, còn Bếp Giác thì bịnh-tình vẫn còn trầm-trọng, nên quan Tổng-thống Đông-pháp có ban Khuê-bài danh-dự bằng bạc hạng nhì cho hai người, gọi thưởng khen người đã có lòng vì nước.

TIN THỂ-THAO

Vài lời cảm tạ hội "Mytho Sport"

Tuần rồi, ông Henri Phan-tho-Tự Hội-trưởng hội Mytho Sport có nói anh em chúng tôi "Commerce Sport" xuống Mỹ-Tho thử tài với hội ông sau kết dây liên-lạc nhau trong làng thể-thao. ....

Lúc đến, khi về, bản-Hội-sự và quí bạn chiến-tướng Mytho Sport hết sức ân cần tiếp đãi, nhưt là lòng sốt sắng tánh vui vẻ mau mắn của ông Hội-trưởng Henri và Capitaine Antoine làm cho chúng tôi nhớ Sàigon mà mến cảm lại-láng mối cảm tình, nên xin có mấy hàng nầy nhờ quí báo L. T. V. V. để lăng lòng hảo-hiệp của ông Henri và cầu chúc cho quí hội Mytho Sport được vinh viễn trong làng thể-thao Việt-Nam.

Nay cảm-tạ
Thay mặt cho C. S.
NGUYỄN-BÁ-NGUƠN.

Sâu đi săn

Những giống sâu «làm hại» có ảnh hưởng cho nghiệp nông không phải là ít, nếu nhờ sức người hay sức thuốc để trừ khử nó thì tốn công nhiều mà hiệu-quả cũng không được mấy. Bởi vậy, nay có một nhà khoa-học mới nghĩ ra được một cách rất diệu là lợi dụng ngay kẻ thù-địch của giống sâu «làm hại» để giết chúng nó. Kẻ thù-địch của chúng nó đây cũng là một thứ sâu, người ta đã tặng cho nó cái tên riêng là sâu đi săn. Hiện-nay, tại xứ Foedshir (nước Anh) đã có một làng chuyên nuôi thứ sâu đi săn đó. Sâu đi săn có nhiều kạng: có hạng chuyên để bắt sâu cho cây bông, có hạng chuyên để bắt sâu ăn lúa, có hạng chuyên để ăn những trứng các thứ sâu kia, để cho nó không thể sanh sản ra được. Nghe nói: vừa đây người Anh đã tải những thứ sâu đi săn đó sang Úc-châu, Ấn-độ Gia-nã-đại và Nữ-tây-lan để làm việc.

Ở xứ Bắc-kỳ ta trong tỉnh Ninh-bình ở chợ Chênh cũng có một sở nuôi kiến có cánh để trừ thứ sâu làm hại cây cà-phê.

Văn-minh mỗi ngày một tiến-bộ.

Kỹ-nghệ nhựt-báo ở Mỹ-châu

Mới rồi, từ nhựt-báo Public Ledger ở Philadelphie (Mỹ) có khảo sơ về nghề nhựt-trình ở Mỹ. Theo lời báo ấy thì nghề làm báo ở bên ấy đã trở nên một kỹ-nghệ lớn lao cũng như nghề bát bông vậy. Trong năm 1929 số nhựt-trình xuất-bản hằng ngày lên đến số hàng bà là 44 triệu tờ (44.000.000).

Tính ra ở Hiệp-chúng-quốc có đến 28 triệu gia-đình, thành ra hai gia-đình mua đến 1 tờ nhựt-trình. Trong khoảng 60 năm, số xuất-bản các báo lên đến 39 phần trăm và tiền rao hàng lên thêm được đến 10 phần trăm. Trong năm 1929, số tiền rao hàng thâu hằng tất cả là 800 triệu đô-la (tính ra là 20 ức Francs) đối với năm 1919 chỉ có 500 triệu.

Ở Mỹ cũng như ở nhiều nước khác giá hàng nhựt-trình ba hơn cái vốn làm ra và chỉ lời nhờ tiền rao hàng mà thôi.

Về các nhựt-báo, thì số tiền rao hàng gấp ba số tiền bán báo, còn các tập-chí thì số tiền rao hàng đó lại gấp đôi tiền thâu về khoản bán báo. Tổng cộng vốn liếng về kỹ-nghệ báo giới tính ra từ 25 ức đến 32 ức phật lăng. Có nhiều phần góp về những công-ty nặc danh để kinh doanh nghề báo đều tài rất trong công cuộc. Tổng cộng các phần góp đó tính ra đến một ức 800 triệu phật lăng.

Báo Public Ledger kết luận rằng: «Sự ổ-chức một tờ báo hay một tờ tập-hí hiện nay đã trở nên một công cuộc kỹ-nghệ rồi, phải có nhà cửa cho rộng lớn để dung nạp được một số người giúp việc rất đông và máy móc rất phiền phức.

Phải có những người bảo đảm đồ vật cho chắc chắn, phải có những cách vận tải cho mau chóng và những phòng thật lớn để chứa những cuốn giấy to, cần nhứt là phải có những người giúp về các đồng và cho thao nghề để cho vừa lòng bạn đọc báo và số độc-giả càng ngày càng đông, thì những người rao hàng mới vui lòng mà để lời rao vào và không bị tổn kém.

Nhưng về mặt trái mê-đay, thì sự vật chất tuy rất hoàn toàn kiêm bị, mà về đàng tinh thần có bề thiệt hại. Đã trở nên một cơ sở lý-tài thì báo giới phải theo tư tưởng công chúng; vì vậy nên đã bết làm hướng đạo cho nhân dân, mà phải trở lại làm theo dư luận.

Người đờn-bà

Người đàn-bà mà biết giữ-gìn tiết-giá, biết trau dồi công hạnh dung ngôn, biết thờ cha kính mẹ, biết cầm-hòa tớ đại trong nhà, biết cần công kiệm của, biết trọng cái chơn ái-tình, biết dạy con, biết yêu chồng, không lấy phấn son làm đẹp, mà lấy đức-hạnh làm đầu, thì đàm tưởng không ai bằng cô ba Dung, vợ của ông Trưởng tiên Đoàn-hữu-Chí ở trong quyển Tiểu-thuyết «NGƯỜI-VỢ HIỀN».

Dịp bất ngờ

Mới dặng tin M. Frisanco Sư mới mất bà hiền nội trợ, bỏ vì đơn chiếc nên ông tính sang tiệm hột xoán của ông là một cửa hàng thị-tứ nhứt ở Saigon; vô lại tiệm hột xoán của Annam mình là có một ở Saigon mà thôi, nên ai có chí tranh thương lường nên mau đến mà thương lượng, hoặc trả một số tiền mặt cho bao nhiêu trả góp, ông Sư cũng chịu (sang lỗ vì muốn dứt nghề).

Còn từ nay cho đến khi kiếm được người sang lại ai đến mua ông Sư bán rẻ lắm lỗ cũng bán nên là một dịp sẵm đồ rẻ mạt mau.

Muốn chữa khỏi bịnh
Sốt-rét-cách-nhật và bịnh
SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
nên uống thuốc
QUINOFORME
Thuốc-Sống, Thuốc-viên và Thuốc-bánh
Chất hóa học Mộc-nhất dùng ở trong các Thuốc-độc Đại-pháp.
Gửi bán ở các hàng thuốc tây
Labert LACROIX, 37, Rue Feid, PARIS

Bữa thứ sáu tới nầy (1)

NHAM NGÀY 27 MARS 1931

Gánh hát bộ PHƯỚC-XƯƠNG sẽ diễn tại rạp MODERN-CINÉMA một vở tuồng thật hay và nguyện sẽ trổ hết tài ra để giúp cho

Nam-kỳ Báo-giới Tương-tế hội

trong buổi mới lập-thành.

Tuồng sẽ chọn hát cho thiệt hay, cho được vừa lòng đẹp mắt công-chúng khỏi phải tiếc đồng tiền vào coi đó, là tuồng:

Hòa thiu Hồng-liên-tự

Thiệt, nói ra như kẻ công kẻ ơn, chớ trong Báo-giới từ xưa đến nay, đối với cuộc hát làm nghĩa nào, giúp cho hội nào, hễ nghe rụt-rịt đến thì thấy đều nhứt-tâm lo cổ-động liền, mong cho được kết-quả mỹ-mãn.

Nay tới phiên Báo-giới mới có một lần, tưởng đồng-bào nỡ nào lại không tưởng nghĩ đến mà hoan-nghinh hay sao?

(1) Trước kia định bữa thứ năm 26 Mars, song đêm ấy rạp Modern-Cinéma mắc cho mướn lỡ nên phải dời lại bữa sau là bữa thứ sáu 27 Mars.

CHUYỆN THƯỜNG NGƯỜI

Tục cúng thần súng của người Thái-sơn-la

Người Thái ở tỉnh Sơn-la thường chủ nhà có chức dịch nào là không dùng súng kép, các dân thường cũng nhiều người có súng đó, vì ở nơi rừng rậm núi cao hay bị cái nạn hươu nai phá hại ruộng nương nên phải cần có súng để bảo hộ hột thóc và phòng thân với giống mãnh thú nữa.

Thời thường họ hay rủ nhau 5, 10 tay súng cùng mười lăm người khác vào rừng săn nai, hoằng, cũng có khi một mình vác súng đi luồng khắp rừng. Nhưng nếu lang nào đi săn luôn 3, 4 tháng không được con vật nào hoặc gặp mà bắn không trúng, thì họ đồ ngay cho tại ông Thần-súng không được ngồi, hay là đã có người nào ở trong làng làm mất lòng Thần súng nên ngài khuống cho lực, tất phải cúng xa cho ngài xơi, lúc thì họ dùng gà mà cúng.

Gà dùng về việc nầy không được mua phải bắt gà của người làng. Trong bọn có sung cất lấy một người biết cúng và tào ngôn, có tánh đặc biệt hơn người, có cái tư-cách siêu-việt, như các bực niên-niên quân ở đời trước, nghĩa là phải chịu dạy tại nghề chuồi rủa mà không được đáp. Tìm được hàng người trọng đức cao rồi, mới ký quyền cho đi dọ trong làng bề nhà nào đâu nghèo bắt kẻ, miễn là người đàn bà nhà đó là bực rộng miệng, cùng ngôn, đanh ăn nhứt làng; lại có tài chuyên môn về nghề chuồi rủa hoặc khi tìm được hàng người hiền nữ đó thì vác gây đến tận nhà ấy mà đập chết vài con đem về cúng, chủ gà thấy người ta đập chết gà trước mắt tài sao nhịn nổi được mà chẳng chuồi rủa đến điều? Chuồi rủa tha tổ, nhưng không được bắt vạ «ăn trộm» gà.

Chuồi mồi miệng mặc ai, cứ việc xách gà vào rừng nấu nước làm lông luộc chín cúng Thần-súng, cúng xong đem về ăn. Họ cho rằng có bắt được gà của người chuồi rủa có sách mới hay. Chủ gà càng chuồi rủa nhiều càng có công hiệu. Bởi thế mới cần kén chọn những nhà có gà mà kẻ chủ gà nanh ác có tiếng hãy bắt, nếu chủ mất gà không chuồi rủa lại vô hiệu.

Tuy nhiên mất gà được quyền chuồi rủa bằng thang mà vẫn được ăn thịt nai, hoằng, bò rừng, vì lệ tục từ sau khi bắt gà cúng thần-súng trở đi, hễ trong làng bắt kỳ ai săn bắn được nai, hoằng, cũng phải đem biếu phần cho chủ gà, cứ bắt 1 gà là một xâu thịt đáng 2 cân dầu sau được mấy chục nai, hoằng cũng vậy, mỗi con vật phải một xâu thịt đến gà 100 con 100 xâu. Kỳ cho đến lúc phải bắt gà cúng lần sau mới thôi.

Ấy tục cúng là như thế, người trí thức tin sao được, song cũng có khi bọ đi săn luôn mấy tháng không bắn được một con vật nào, mà khi cúng Thần-súng hôm trước đến hôm sau đi săn đã bắn ngay được nai, hoằng. Hỏi thế bọ mới tin Thần-súng có được ăn hối lộ thì Thần mới sướng khẩu. Thần còn biết hối lộ thì trách gì người nhỉ?

POUR ETRE EPATANT PAIRE FIRE
à la Mode, à la Folie, ou Sublime,
Trouvez des Pièces GAITE FRANÇAISE
Sk, Fx Salon-Cinéma (19e Boulevard Poissonière)
Prix: 3 FRANCS
NOUVEL ALBUM (accompagnée des paroles, Fantaisie, Amoureuse et Sentimentale de Salon, Cinéma, Music-Hall, Opéra, Opéra-Comique, Opérettes, Théâtre, ATTRACTIONS, MONTMARTRE ou VIEUX MONTMARTRE ou FOLIES-BERGÈRE

Công-văn

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 27 Février 1931.

Định cấp sự MM. Guery và Giacomoni thế chưn cho quản hạt một số đất nhà nước 121 mẫu 31, 10 tọa lạc tại làng Binhan (Biên-hoà) nguyên sự thế chưn nầy có đem vào số sổ thế chưn Saigon theo từ vi bằng và lò khai mua phế chuẩn ngày 20 Août 1925, để mà làm chắc về sự trả số tiền 5.350 $ 00 về số đất ấy.

Khi trừ bỏ ấy rồi thì quan quản thủ sở thế chưn Saigon khỏi can đến sự thế chưn ấy nữa.

∴

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 25 Février 1931.

Định phân ranh ra từ sở khoản đất chưa đưa kinh Rạchgia Hatien, trong hạt Hatien, và đưa kinh Ha-Tien.

Tuộc trong khoản ấy bắt thấy đất tọa lạc hai bên bờ hai kinh ấy bề thâm vô một ngàn thước kể từ khoản chưa theo luật hay là khoản chưa đặng làm đường Rạch-giá Hà-tiên.

Mỗi sở phân ra thì bề địa diện là 10 mẫu, bề một tiền theo kinh là 100 thước còn bề thâm vô là 1000 thước.

Hễ mỗi chặn hai ngàn thước thì chưa một khoản bề ngang 12 thước đặng để làm đường thông hành vô đất tọa lạc phía sau khoản đất định phân ranh ấy.

Sở đất tọa lạc trên bờ phía tây kinh ấy và ngang sở rạng cầu số 488 kêu là rạng Binhtri sẽ chưa ra động để làm rừng cấm địa hạt.

Sẽ chưa ra một phần đất tọa lạc chỗ kinh Rạchgia Hatien giáp với kinh Banon động để lập ra một xóm về hạt Hatien.

Phái cho quan hiệp-lý Nam-kỳ, quan Tham-biện chủ tỉnh Hatien và quan cảnh sở Kinam đặt và họa đồ tuy theo phận sự lãnh thi hành lời nghị nầy.

∴

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 4 Mars 1931.

Định phân ranh hạng chung những đất trong làng Phung-hiệp, Long-mỹ và làng Đinh-phước, và làng Hoà-mỹ, Trunghung Mỹ-phước, Tân-hưng, Tân-lộp về tỉnh Đinh-hòa hạt Cantho.

Một tháng trước khi bản phát-viên phân ranh hạng khởi công, thì làm yết-thị mà dán lời nghị nầy và trọn cả lời nghị ngày 5 Décembre 1911 có lời nghị ngày 18 Novembre 1912 sửa lại, dán tại nhà việc mấy làng ấy và để vậy luôn luôn trong lúc phân ranh hạng.

Khăn đen Suối đờn

Tôi sẽn dương làm những kiểu khăn đặt riêng tùy ý mỗi ông, xin viết thư nói rõ mấy lớp và lấy ni tôi, sẽ làm y theo gởi lại, cách lãnh hóa giao ngân, sở phí tôi chịu.....

Bằng hạng nhứt	3$00
Nhiễu gò hoặc cẩm nhung	2 50
Trở thường ngoài chợ	1 20

Nguyễn-văn-Búp
Kẻ nghiệp Suối đờn
sur Lai-Thiêu *(gare) Binh-Nhâm*

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 26 Mars 1931.

	26-3	25-3
Nhà-nước.....	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp...	9 86	9 86
Banque Franco-Chinoise.	9 86	9 86
Banque de Saigon.....	9 86	9 86
Financ. Fse, et C.....	9 86	9 86
Hongkong Shanghai B.C.	9 86	9 86
Chartered-Bank.....	9 86	9 86
Sté. Annamite du Crédit.	9 86	9 86

MỄ CỐC

Giá chỗ đến nhà-máy Cholon, bao lấy luôn giá lúa 68 kilos

Paddy pour riz de choix.....	2$80 à 2$90
Paddy pour riz numéro 1....	2.70 à 2.80
— 2....	2.50 à 2 55
— 1 50/55 %, Java.	2.15 à 2.25
Paddy alimentaire.....	2,05 à 2.10

ĐÒI HỎI CHO ĐƯỢC
Rượu DUBONNET
ĐẠI-LÝ ĐỘC-QUYỀN
Compagnie Optorg. — SAIGON

Ai là người hay kén đọc Tiểu-thuyết mà không tìm mua hai bộ Tiểu-thuyết:

Mảnh Trăng Thu
VÀ
Người Vợ Hiền

mà đọc, thì chưa phải là người biết kén đọc Tiểu-thuyết. Vì hai bộ Tiểu-thuyết nầy rất có giá-trị ở trong đám Tiểu-thuyết. Thiệt là hay lắm! Cái hay của nó chẳng khác nào trong điệu hát Cải-lương mà có có Phùng-Hà và cô năm Phi đóng trò.

NGƯỜI VỢ HIỀN (một cuốn trọn bộ) giá.... 0$30
MẢNH TRĂNG THU (2 cuốn trọn bộ) giá.... 1 50

của Phụ-Nữ Tân-Văn xuất-bản. Muốn mua, tìm các hàng sách thì có. Hoặc ở xa thì gởi thơ cho ông Nguyễn-đức-Nhuận, chủ-nhiệm Phụ-Nữ Tân-Văn. 42 Rue Catinat, Saigon

Institution HOÀNG-TỴ
80, Boulevard Kitchener (Cầu-ông-lãnh)
—:— SAIGON —:—
Enseignement primaire, Enseignement primaire supérieur

Tựu trường ngày **2 Mars 1931** nhằm ngày **14 tháng giêng Annam.**

Xin viết thơ cho hay trước đặng để dành chỗ, Bổn-trường sẽ gởi cuốn Điều-lệ đến.

GIÓ MÁT BUỔI CHIỀU

Thực là dễ chịu, nhưng cũng có khi quan ngại, cuộc chơi tán cauh, ta trở về nhà, lỡ khi ta bị cảm lạnh. Muốn trừ bệnh ấy, ta nên mang phòng

KẸO THUỐC WYBERT

ngậm luôn trong mồm, để nó tan giần. Kẹo thuốc đó làm cho ta dễ thở và trừ được những vi trùng hút phải. Ngậm kẹo thuốc WYBERT không quan ngại gì, vì không hại gì cho bao-bì và răng cả.

Wybert

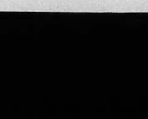

KẸO-THUỐC WYBERT bán tại các hàng bào chế tây, mỗi hộp có hơn 300 viên.

Thứ năm 26 Mars và mấy ngày sau...

CHƯNG BÁN LỚN

tại hàng

GMC

Cùng một nhà G. M. R. Hanoi

DẦU THƠM

BÔNG REN

R.C. Saigon 243

Dây thép nói 140-543

Có phát ballons đủ màu cho ai mua đó tới chừng 50 quan sắp lên.

Nhơn dịp nầy hàng có in mục lục mới xin hỏi chỗ thôi tiền.

AGENCE IMMOBILIÈRE LE L'INDOCHINE

16, Rue Colombert

-:- SAIGON -:-

Téléphone : 1066

CODE LUGAGNE INTERNATIONAL

A. I. D. L. I.

MUA BÁN. — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà, vườn, phố, hàng buôn — Cho mướn nhà vườn, nhà ở phố, giá đồ bán tại Saigon, Dalat, Cap Saint-Jacques v. v... — Cho vay cách giản tiện có thế chưn. — Lãnh cai quản huê lợi. — Lãnh cai quản nhà cửa. — Lãnh cai quản vườn tược. — Lãnh kiểm sát vườn tược. — Đòi chác và giao thông

Xin hãy do nơi bà DE LA SOUCHÈRE.

GLANDOVITAL

thời bùôi mới — kiểu cách mới

thanh xuân cường-lực

thang DƯỢC bằng TINH-QUẢ

GLANDOVITAL

trích ở tinh-quả các loài thú trọn lựa vị mạnh nhất và trong khi tinh-quả ấy đương hồng cường; chất ấy sẽ dùng như sau nầy

GLANDOVITAL

- chỉ bịnh tri-não và kém ngủ.
- khỏi thân-thể mệt và tri-tuệ trụy.
- khỏi toàn thân và tri đều như nhựa.
- mãôn tạ sức và phục não.
- dùng sau khi nóng lạnh.
- chữa chứng già sớm.
- cho thêm vẻ hoa mỹ
- chữa liệt dương và phụ ám.

GLANDOVITAL

Vì mau kiến hiệu và nhiều tin bền vào các tạng, cho nên phục hồi rất công hiệu, mà làm cho ta được khoan khoái trong thân thể và hồi xuân.

Đông :
GLANDOVITAL H cho đàn ông.
GLANDOVITAL F cho đàn bà.

Giá mỗi hộp : 30 quan pháp.
Giá cả mấy thang : 90 quan pháp.

Bản hiệu xẽ gửi hầu các ngài viết hỏi tại nhà được tế :

Laboratoires du GLANDOVITAL
số số
20, Rue des Martyrs, PARIS (9e)
và gởi theo giá tiền.

Xin Cô giấy quảng cáo biếu.

DIRECTEUR — LƯƠNG-VĂN-HIỀU Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce

Ecole pratique de Commerce

(Trường thương-mãi thiệt hành)

1, Rue René Hérand -:- Saigon-Tân-định

Trường chuyên dạy các khoa thương-mãi thiệt hành (Ecole pratique de Commerce). Chương-trình dạy theo lối Mỹ dành dụ cho nhà-trường. Bởi vậy mấy vị giáo-sư của bổn trường đều là khoa mục mới thông, thiệp nghề, đã biết học thuyết (la théorie) lại có thiệt hành (la pratique) đã từ cách dạy dỗ mau tấn tới.

Các khoa học nơi bổn-trường

Cours de Comptabilité Commerciale Commerce appliqué	Professeur : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Ancien Comptable d'une Bte Commerciale, Ancien Professeur de Comptabilité.
Cours de Banque	Professeur : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Service de Comptabilité de Banque.
Cours de Français	Professeur : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Pédagogie - Ancien Professeur d'Ecole Normale des Instituteurs.
Cours de sténographie (méthode Aimé Paris) Cours d'Anglais	Professeur : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Bureau du Service Importation d'une Bte Américaine.
Dactylographie —	Correspondance Commerciale

Arithmétique et Algèbre Commerciales, vân vân... Bổn trường đã có Giáo sư chuyên môn lo dạy.

N. B. — Mỗi khóa học mới tháng 25 30 — Tiền ăn ở tại trường, một tháng 135 00

Cuộc xổ số giúp nhà thương nuôi bịnh cùi ở Qui-hòa

Xin cho đồng-bào hay rằng: Hiện nay cuộc xổ số giúp nhà thương nuôi bịnh cùi ở Qui-Hòa đã mở ra rồi. Có để bán khắp nơi, giá mỗi số một đồng bạc (1$ 00). Những số trúng chia ra như nay:

1 số độc-đắc trúng.	10.000$
2 số trúng mỗi số..	2.000
12 số trúng mỗi số..	500
50 số trúng mỗi số..	100
100 số trúng mỗi số..	50

Ngày xổ nhứt định bữa 1re JUILLET 1931. Vì có nghị định của quan Thống-đốc Nam-kỳ khi ban phép mở cuộc xổ số, không cho dời ngày xổ qua ngày nào khác.

Chữa bịnh sốt cách nhựt

SỐT RÉT NGÃ NƯỚC

không gì hằng

QUINOFORME

là thuốc tiêm, thuốc viên hay thuốc hoàn Cũ theo khoa-học và đã thông dụng ở nước thuộc-địa pháp.

Có bán ở khắp các hiệu thuốc tây.

R. LACROIX, 37 Rue Pixel, PARIS (1er)

N. C. I. P.

Hỏi đồng bào! Anh em chị em Trung-kỳ Nam-kỳ Lục Tỉnh: Xin đọc báo «Nông-công-Thương» là một tờ báo văn chương hay, tiểu thuyết khá, nghị luận đúng mực, có giá trị ở Bắc-kỳ đương hăng hái làm việc đám việc nước. *Mỗi năm 6$*

Sáu tháng 3$50

Ba tháng 1$80

Cho tin và mandat xin gởi cho M. Nguyễn-đình-Tiếp, Directeur-Gérant du «Nông-công-Thương báo» n° 20, Ô bà Rue des stores Hanoi.

MARQUE DÉPOSÉE LES LONGUES SOURCES POUR ÊTRE ÉPATANT

SANTÉ FRANÇAISE

Ecole Centrale de Commerce

Angle Boulevard Albert 1er et Rue Mayer

Direction : 193 Bd Albert 1er Dakao -:- SAIGON

Téléphone : N° 804

Directeur LƯU BÁ ĐẠT, Comptable Breveté

Ancien Chef Comptable des Banques

Trang-Ương Thương-nghiệp Học-đường (Ecole Centrale de Commerce) *trước kia ở đường 47 Rue Vassoigne Tân-định, nay vì học sanh ngày càng đông, nên đã dời qui gọc đường Albert 1er và Mayer (Dakao) là một nơi rộng rãi mát mẻ lại có sân, sư n, cho học sanh chơi. Trường chính dẫn lại rất hoàn toàn và kèn thêm nhiều vị danh sư, chuyên môn lão luyện, đều có cấp bằng ở các trường cao đẳng Đông-Pháp và ngoại quốc, và đã từng trải nơi chốn thương trường, chẳng những rành rẻ về thuyết lý (Théorie) mà lại giỏi về thật nghiệm (Pratique), đã từ cách dẫn đường giáo-dục, quyết tận tâm dạy dỗ thanh-niên, hầu ra giúp ích cho thương-giới nước-nhà được mau thành đạt.*

Trường chuyên dạy các khoa thương-mãi như: Bút-toán thực-nghiệm (Comptabilité pratique); máy-viết (Dactylographie); tốc-ký (Sténographie); chữ Anh (Anglais); tiếng Quảng-đông (Cantonais).

Mỗi khoa đều có một, hoặc hai ông giáo-sư bổn quốc hoặc ngoại quốc tối-nghiệp chuyên dạy.

Ngoài ra còn dạy giúp thêm các khoa không ăn tiền như khoa thương-mãi (Cours de Commerce) Ngân-hàng (Cours de Banque) Thơ-từ nhà buôn (Correspondance Commerciale) Quảng-cáo (Publicité) Luật-lệ nhà buôn (Droit Commercial) và Bảo-kê (Assurance) vân vân.....

Trường mới mở thêm một lớp dạy rõng khoa chữ Pháp do ông Văn khoa Cử-nhân (Licencié ès-lettre) để chuyên dạy những Học-sanh nào muốn học đặng thi vào các công sở nhà nước hoặc thi Tú-tài (Cours d'adultes de Français).

Muốn cho con cháu học xin mời đến bổn trường xem trước thì chắc được vui lòng.

Thơ và Mandat xin gởi cho :

M. LƯU-BÁ-ĐẠT

Directeur de l'Ecole Centrale de Commerce

193, Boulevard Albert 1er (Dakao, -:- SAIGON

HOTEL

TAM-KY KHACH-LAU

HUỲNH-HUỆ-KỲ (Propriétaire)

1er 2 & 20 Boulevard Galliéni — Téléphone n° 776

Annexes Rue Bourdais et Grimaud

Tục Tiêu Ngu-Ngiả

MỘI THỨ MƯỜI TÁM

Hồi thứ-Công Phạm-thiên-Báo hành thích, Kim-loan-điện Nhan-đại-nhân tử quan;

(Tiếp theo).

Từ đó về đến Kinh-Đô, không có chi lạ nữa, anh em ai nấy vừa về đến Kinh thì Khan-đại-nhân đã về tới trước rồi; còn Tử-Lương theo bắt thích-khách không được, rồi cũng lục tục về sau; mấy anh em bèn dắc nhau vào nơi Đại-tướng-quốc-Tự mà yết kiến Đại-nhân, vì Đại-nhân truy đã về đến trước, song con trai ngày tại Đại-tướng-quốc-tự, cho qua ngày thứ hai anh tướng về cho đủ mặt rồi sẽ vào trang mà kiến giả.

Ngày ấy Tương-Bình bèn dắc mấy anh em vào nơi Khan-phong-phủ mà thăm Tri-Hoa, khi gặp mặt nhau rồi, Tương-Bình hỏa nói với Tri-Hoa rằng: « Hiền-đệ, thiệt chẳng nên gọi em là Tuấn-Long, cho nên thầy đâu mà chẳng thấy mặt. »

Tri-Hoa nói: « Tương-Tử-Ca chớ có quả khen, ấy là cái chí của em đã tính sẵn như vậy. »

Tương-Bình nói: « Thôi, bây giờ chẳng cần nói dài nói vắn làm chi, qua hồi xáp em một lớt, là rồi đây em sẽ đến rã mắt Khan-đại-nhân hay không? Và tiểu-vãng đây ai nấy cũng sẽ được phong quan, vậy mà em có lam quan hay không xin em hãy nói cho qua nghe thử. »

Tri-Hoa nói: « việc ấy em chưa quyết định, mấy anh hãy yết kiến Bao-tướng-gia đi đã: »

Rồi đó anh em lại nói chuyện dông dài với nhau mọi hồi, khi nói qua đến Vương-anh em Minh-như-Long và Minh-như-Hổ, thì Tương-Bình lại khen Tri-Hoa nưng riêng ra rồi nói nhỏ rằng: « Bao em cả gan lắm vậy? nhơ hai bọm thích-khách, a e em dám bảo-cử chúng nó ở làm dương-sai trong phủ Khan-Phong nầy; thiếu như chúng nó sanh biến, thì em sẽ bị tội nặng là đường nào! »

Tri-Hoa nghe nói cũng giựt mình liền đáp rằng: « Lời anh nói đó rất là hữu lý, thiệt rõ ràng là việc mình thì quáng; vậy người thì sáng đó; lúc bấy giờ, thiệt là em đương cuộc giả mê; nên khi em đã bảo cử lớ rồi, thì em cũng biết ăn năn lo sợ lắm vậy, sơ dĩ có bấy nhiêu đó mà em chẳng hề dám rõ hai anh em họ Bình ra trong giấy phút. Nhưng, em đã lưu tâm quan sát chí tánh-tình và việc cử-chỉ của hai người ấy đã mấy ngày rày rồi; tìm em dám quyết chắc rằng chẳng có xảy ra việc gì đâu, vì em coi ý hai người ấy đã thiệt tình qui phục rồi, không sao đâu ma ngại. »

Tương-bình nói: « Nếu được vậy thì tốt lắm, vậy thì anh em ta phải vào mà yết kiến Tướng-gia đã ». Nói rồi liền dắc nhau vào ra mắt Bao-công. Bao-công hỏi nói với Tương-Bình rằng: « Thôi, không ta cũng nên đem luôn tên họ hai anh em Minh-như-Long và Minh-như-Hổ vào trong bản tâu những người có công phá trận Đông-vông, đặng mà bảo cử cho chúng nó làm quan với kẻ tại nghiệp. »

Tương-bình nghe nói yết đầu và đáp rằng: « Tôi bình vâng theo Tướng-gia. »

Bao-Công lại hỏi: « Còn Chung-Mung ở trên Quan-sơn ma không, có đem luôn ta nhiều ít chi nào? »

Tương-Bình bẩm rằng: « Chung-hằng cam theo có hai trăm mà thôi, trừ hai người ấy ra, ấy đu bao nhiêu là quân tung-nhơn lính-bộ mà thôi. »

Bao-Công nói: « Thôi thì các bậc cả ba vào đây cho ta xem thử. »

Tương-bình vâng lịnh lui ra, rồi dắc hai anh em Minh-như-Long và Minh-như-hổ thẳng đến Tướng-quốc-tự ra mắt Khan-đại-nhân và bẩm rõ những lời của Bao-tướng-gia đương đó về việc của hai anh em họ Minh vậy vậy.... Còn hai anh em họ Bình chẳng qui lạy Đại-nhân mà xin bảo cử, Tương-bình chẳng bèn đem hai thằm vô, Khan-đại-nhân yết đón nhà chơn. hai trong tụ cơn lui ra.

Rồi đó Tương-bình lại dắc Chung-hằng với Vu-Kha và Vu-Ngôn vào phủ Khai-Phong đi thẳng đến Bao-phòng mà yết kiến Bao-tướng-gia. Ba người vào qui xuống cúi đầu. Bao-Công xem thấy chẳng nhẹng một như hoạch-ngọc, ngũ quang thanh tú, phân-Mục nhơ nhơ; Con kim-đăng Tướng-gia đương-quan là Vu-Kha tốt hơn hẳn (kiểu gọn), một như đọm vàng, dáo to nhơ cốc, vai rộng ngang mom,

(Mai tiếp).

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, *đường Pellerin.* — **SAIGON**

Agent de Vinhlong

Dây-thép nói số 746 — Tên dây-thép: CRÉDITANA

— Nhận Bình tiền gởi không hạng-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng bạc *Đông-Pháp* hay là *Hối quan Langsa*; sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận Bình tiền gởi có số kêu « TIỆT-KIỆM » bằng bạc *Đông-Pháp* hay là *Hối-quan Langsa*, sanh lời đồng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Số nầy đã cho người tiền tặng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận Bình tiền gởi có hạng-kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới hữu rút ra.

— Mua bán ngân-phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tàu thư hay là hàng dây-thép.

— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn đi học thăm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Và cách thức cho vay, xin qui đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đủ bảo-chứng hiện tại đó.

— Cho vay ở ngoại-quốc và hàng-hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào biết rõ về công việc Nhà-hàng hay là bán buôn.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, *Đương-sự Hội-trưởng.*
TRẦN TRỊNH-TRẠCH O. ✡ *Phó Danh-dự Hội-trưởng.*
TRƯƠNG-TẤN-VỊ ✡ *Chánh Hội-trưởng, Bản Trị-sự.*
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-sự.*
NGUYỄN-HỮU-ĐỘ, Docteur — TRẦN NHƯ-LÂN, NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
NGUYỄN-VĂN-THƠM, NGÔ TRUNG-TÍNH và VÕ-HÀ-TRỊ *Quản-lý.*

Phân-dinh Thông-sự: P. LÊ-VĂN-GÔNG

Etablissements BECÉ-SPORT

39, Rue de Canton — CHOLON

BEN ĐỪNG LẦM TƯỞNG
cái xường xe đẹp
"*Cortéa*"
nầu những xường xe khác
xường xe đẹp
"*Cortéa*"

đảm bảo kẻ là
« ÔNG NGUYỄN TUYỂN »
không có bán có chấp

Chánh là hiệu xe-máy đem thương hạng đồng bạc với xe Bécé-Sport. *Chủ-nhơn:* LÝ-BỘ

Lời rao vặt

MUỐN BÁN

Một cái nhà mái cất trên chỗ cao ráo mát mẻ, có 6 phòng, 3 phòng rửa mặt, nhà để xe, có vườn tược— Châu vi được 750 thước vuông — Còn chắc tốt— Muốn bán giá rất vừa phải.

Hỏi tại M. H. Day,
48 rue Lagrandière.— SAIGON.

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nộp danh vốn được.....	72.000.000 quan
Vốn kêu thêm.....	68.000.000 —
Số tiền đóng tiết và dự trữ.....	101.000.000 —

Administrateur-Directeur

M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIIe)

đường B^d Haussmann số 96

Những hàng ngánh và Đại-biểu:

TRUNG-HUẾ	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
ANTON	SAIGON	BANGKOK
FOR BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HAN EOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAI HONG	PAPEETE
MONTAPE	HANOI	PONDICHÉRY
PEKIN	THANH HÓA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUẾ	
TIENSIN	NAM DINH	
TUNNANFOU	PNOM PENH	
	QUIN ON	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TIN MỖI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được đặc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội cõi Đông Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắc:
INDOCHINE

Thuốc giặt hiệu
NITIDOL GONIN

Thường khi giặt quần mà nếu thì hay bị cháy.

Thuốc giặt hiệu NITIDOL dùng không với nước nóng thì không hại nào làm cho quần áo chầy đặng; vì lại thuốc ấy không có chất vôi và chanh nên vô hại.

Giặt quần áo bằng xà-bong thì phải chà, mau mệt; còn giặt bằng thuốc NITIDOL, thì khỏi phải chà mà còn sạch hơn chà nữa.

Có khi nào mấy ngài phải đặt tay vào trong máy xe hơi của mấy ngài không? Chắc có. Nếu vậy thì tay mấy ngài sẽ đen và dơ bẩn. — Hãy lấy NITIDOL mà rửa, đã mau sạch hơn xà-bong mà lại trắng.

Thuốc NITIDOL không những là chỉ để giặt quần áo và để tẩm rửa mà thôi, để rửa chén đĩa, muỗng nĩa, nồi chảo, những đồ bằng đồng, bằng cẩm thạch, thông tấm, vải lãng; gạch bông, bàn ghế và ván lót nữa. Các ngài hãy dùng thử thuốc giặt NITIDOL có phải là danh hiệu hay truyền không? Mỗi hộp có bao theo một bổn chỉ cách dùng.

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE.
84-86, đường d'Ormay — SAIGON.

Mau già vì
không hay săn sóc
Muốn cho trẻ
hoài và được đẹp
để thì phải dùng luôn luôn
CRÈME SIMON
Là thứ *Crème* đã có tiếng khắp thiên hạ, ai dùng tới cũng công nhận hiệu quả của nó là vô song.
Thứ *Crème* nầy làm cho da trở nên mềm mịn, trắng trẻo, và phì mập thêm, đã vậy còn để được các thứ vít của côn trùng nó chích và làm cho nước da của mình trở nên tươi tốt một cách lạ kỳ.
PHÁP VÀ Savon Simon
Paris

KỶ NIỆM THẬP CHU-NIÊN

BỔN TIỆM MỚI QUA NHỮNG THỨ MÁY CHỤP HÌNH
BOX-GAMBADAS tối-tân

ĐỦ CÁC MÀU, MÁY LỚN SỐ
Ai chụp hình cũng đặng, chụp thế không ăn tiền

	6 / 9		6 ½ / 9	
9 / 12	13$00	18$00	16$00	17$00

Pellicules Gévaert — Thứ mới chế để dùng riêng cho xứ hàng.

HÌNH RỌI LỚN, GIÁ NỬA TIỀN

	24/30	30/40	40/50
Giấy nên không-bóng....	0$80	1$00	1$50
Thêm màu do người....	1.00	2.00	3.00

Bánh đẹp chụp hình bán-giá: VỮ-HỮU-CÔN

Ba Đồng-bào chiến cố.

KHÁNH-KÝ. — Photo
54 Boulevard Bonard. — Saigon.

DẦU CÁ THU

Dầu cá thu là một vị thuốc trong khoa chế thuốc của nước Pháp thường dùng hơn hết

Vì dầu ấy dùng để chữa những con nít biếng ăn, ốc ọt, và hư phổi, song phải có dầu thiệt tinh khiết và thiệt tốt mới có công hiệu.

Nhà thuốc Đầu Trâu bán rõng thứ dầu nguyên của hãng đánh cá ở phía bắc nước Pháp ép ra nên khỏi sợ pha và xấu.

Mỗi lít.....	3$00
Nửa lít.....	1.80
Phần tư lít.....	0.90

cũng có thứ dầu có hương

Giá mỗi ve..... 1$20

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE
84-86, đường d'Ormay — SAIGON.

VICHYLAX

Thường thường hễ có ăn đồ ăn không được, thì trong mình người thấy khó chịu, có khi đau bụng, nhức đầu, nổi mụn trên mặt là vì những đồ ăn đông khối trong bụng rồi thành men.

Bởi vậy xổ ngay thì hết. Muốn xổ để và sạch thì phải uống thuốc xổ bằng nước là thứ VICHYLAX vì nó xổ kỹ và đuổi hết những đồ độc trong mình ra.

Annam ta VICHYLAX hơn hết vì uống nó cũng như uống rượu li-mô-nát vậy đã khái. Uống nó không ai nghỉ là uống thuốc vì nó cũng nó hơi như là li-mô-nát. Còn người mấy xổ bằng VICHYLAX thì coi.

Mỗi ve..... 0$80

Con nít cho uống phần tư ve.

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE.
84-86, đường d'Ormay — SAIGON.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur Propriétaire: NGUYỄN-TÂN-THIỆT,
42, Rue Lucien Mossard, SAIGON

Feuilleton n° 214

VÕ-HIỆP PHƯƠNG-THIÊN
TIỂU-THUYẾT

NGA-MY KIẾM-HIỆP

HỒI THỨ BA MƯƠI BA

Lam-thiên-Tề thoái kinh Đạo-tử, Bạch-vân-Phi bái phục Tiêu-Hồi

(Tiếp theo)

Bạch-vân-Phi nói: Khó lòng qua.... bọn tôi đã định nơm nớp đãi tiệc, không lẽ bỏ qua, dầu trong nhà không đủ các món đồ ăn, miễn có nam ba món cũng được, như không có ai nấu nướng, bọn tôi ra tay nấu nướng cũng xong, chủ nhà-hàng nghe nói nết lời, liền gạc đầu mà nói: Được.... được.... hiện giờ có bốn mon đồ ăn dùng rượu, là đồ ăn tiết đã sẵn trong nhà, một món gân heo một món tai bò, và một món tôm khô, một món cá tươi hoa dâm, nếu chư-vị cần dùng đãi tiệc, chỉ có bốn món ấy thôi, còn sự nấu nướng có tôi và bọn trẻ trong nhà, chúng dám phiền chư-vị ra tay nấu nướng.

Bạch-vân-Phi nói: Tôi lắm.., có bốn món đồ ăn cũng đủ, nhưng phải mua ít ve rượu cho ngon, chủ-nhơn sửa dọn tiệc rượu nầy, chúng tôi sẽ tính tiền hoàn lại, chủ nhà-hàng vâng lời dạ dạ, tật dạ, nhảy xuống lầu, Bạch-vân-Phi biểu Lam-thiên-Tề ở nhà, chàng bước tới khách-sạn xung quanh thăm khách. Lam-thiên-Tề ở tại phòng lầu chờ đợi, độ một giờ đồng hồ, bỗng thấy chủ nhà hàng nhảy lên lầu, trừa chuyện với Lam-thiên-Tề mà nói: tôi dọn tiệc rượu đã sẵn, về chỗ khách phòng phía đông, dầu có khách-nhơn dự tiệc bao nhiêu người, ngồi tại chỗ đó cũng đủ, xin quí vị đến chơn tới đó, xem thử cách dọn tiệc dường ấy được không? Lam-thiên-Tề liền bước tới đông phòng, thấy chỗ dọn tiệc cực kỳ tử tế, giấy lâu chi đó. Bạch-vân-Pai thỉnh được mười vị khách-nhơn tới nhà hàng.

Số khách-nhơn mười người mặc đầu, nhơn cách chia ra năm hạng.

1° Ba người Văn-sĩ đông bực, độ hai mươi tuổi có dư;

2° Một người tóc bạc như cò, độ sáu bảy chục tuổi;

3° Một người giang-hồ Thuật-sĩ, tuổi độ bốn mươi;

4° Một tên Tiểu-học-sanh, độ mười một mười hai tuổi;

5° Bốn người nhà quê áo rách, niên kỷ độ ngoài năm mươi.

Bọn khách-nhơn bước tới nhà hàng, Lam-thiên-Tề và chủ-nhà chạy ra cửa tiếp rước, khách-chủ theo lệ mừng tuổi (năm mới) chào hỏi nhau một cách ân cần. Lam-thiên-Tề bèn thỉnh khách-nhơn lên phòng lầu, kéo ghế ngồi hai hàng trò chuyện, có một chàng Văn-sĩ đương ngồi nhảy dạy, thay mặt cả bọn khách-nhơn mà nói rằng: Xin lỗi hai vị Công-tử (Bạch-vân-Phi và Lam-thiên-Tề), chúng tôi xin thưa thiệt lời nầy, hai vị đối với chúng tôi, cũng một bọn tha hương chi khách, nhân dịp đầu năm ăn tết, hai vị thỉnh chúng tôi dự tiệc rượu làm vui, chỗ tri ngộ thạnh tình, chúng tôi cảm ơn vô hạn. Lam-thiên-Tề đáp lại rằng: chư-vị hạ cố tới đây, anh em tôi hoan nghinh hết sức, bởi chỗ khách-địa không có cái gì tiêu khiển, chi có bạn khách-nhơn ta đôi ấm là vui, Thiên-Tề nói dứt lời, thời chàng Giang-hồ Thuật-sĩ cười hà hà mà nói: năm mới sáng ngày mồng một, tôi có bói «chiết tự» được một câu rằng: «Nhứt ẩm nhứt trác, sự giai tiền định» nghĩa là một bữa ăn uống, cũng có sự tiền định chẳng lầm, tôi xét nghĩ câu bói nầy, biết có người thỉnh tôi nhà uống rượu, tôi lại bói một lần nữa, thời được chữ «túy» định chắc có cuộc ăn uống no say, nay hai vị thỉnh chúng tôi dự tiệc làm vui, tôi nhớ lại câu bói của tôi thần nghiệm, chúng-nhơn nghe nói cười ngất, chẳng một ai không. Liền đó Lam-thiên-Tề thỉnh khách-nhơn tới đông-phòng, ai nấy đều ngồi bàn dùng rượu. Bạch-vân-Phi đứng bên bồi tiếp, cứ cầm ve rót rượu tại bàn, chúng-nhơn chén tạc chén thù, cách đôi ẩm có bề trật tự. Lam-thiên-Tề nói: hôm nay bọn ta hội ẩm, chẳng phải một tiệc rượu tầm thường, nếu không có cách gì giúp vui, không cao hứng về cuộc uống rượu.

(*Mai tiếp*)

NÊN LƯU Ý

Quí ông, quí bà muốn cho thân thể đặng mạnh nhân, tinh thần dặng tráng kiện. thì có chi quí cho bằng bỏ một ve «*Vạn-ứng Nhị-Thiên-Dầu*» trong túi, khi lên xe, lúc đi đàng, dùng mà thoa và ngửi, đã thông hơi thở, lại trừ dặng những bịnh bất kỳ. Nếu muốn vừa lòng thì lúc mua mà dùng, xin hãy xem cho kỹ, kẻo lầm thứ giả.

NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG

KIẾN NƯỚC MỸ

LUNETTERIE MY-KHOUAN

KHAI-MINH — PHNOM-PENH

Phung cùi! Cùi phung!

Hỡi anh em chị-em đồng-bào! Chúng ta nên để lòng thương-hại đến những người vướng phải bịnh phung-cùi; vì người mà chẳng may vướng phải chứng bịnh nan-y kỳ rồi, thì chẳng khác nào cái thân đã chết mà chưa chôn. Thảm-khổ lắm!

— Hiện nay hội xã-số để giúp nhà thương nuôi bịnh cùi ở Qui-Hòa đã mở và số đã khởi-sự gởi bán rồi, vậy chúng ta nên nâng lòng tán-thành vụ nghĩa lớn kỳ.

Mỗi số giá một đồng bạc (1$00). Có để bán khắp nơi. Ở Saigon thì những chỗ có bán là:

Nhà buôn Courtinat — Nhà buôn Nguyễn-đức-Nhuận — Nhà in Union Nguyễn-văn-Của — Việt-Nam Ngân-Hàng — Nhà buôn hột xoàn François Sự — Các tiệm chà bán thuốc điếu — Rồi đây lần-lượt cũng sẽ gởi cùng các cửa hàng lớn của người Tây người Nam, muốn mua đâu cũng có. Lại cũng có để bán ở các nhà-thờ, các Họ công-giáo. Còn ở lục-châu thì gởi khắp các tỉnh, các quận, các tổng, các làng.

Hỡi anh-em chị-em đồng-bào! Nên thương kẻ phung-cùi, nên xót người đồng-loại. Mua số nầy, cái phước còn lớn hơn lập năm bảy kiền chùa: lại may còn được lợi muôn ngàn chẳng hạn.

Sirop Iodotanniq e Simple và Sirop Iodotannique Phosphate

Thường có những đứa nhỏ hoặc yếu, uống dầu cá không đặng, hay uống đặng mà không tiêu, thì người ta cho nó uống SIROP IOTANNIQUE simple hay SIROP IODOTANNIQUE composé để thế cho dầu cá cũng tốt vậy.

Hai thứ thuốc nầy hàng chúng tôi chế bằng thứ thuốc hảo hạng của nhà Bào-chế đại danh bên PARIS gởi qua.

Một lít.....	2$80
Nửa lít.....	1.50
Phần tư lít.....	0.90

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE.
84-90, đường d'Ormay — SAIGON

Iropho!

Hàng Byla tại Paris bào chế thứ thuốc nầy đã nhiều năm danh tiếng. Thuốc nầy là thuốc bổ gan thượng hạng và uống ngon ngọt nên Annam ưa dùng. Nếu trong thân người thấy buồn bực, bứt rứt, hay lẳng trí mau mau uống thuốc nầy.

Thuốc nầy bào chế ra một thứ nước như rượu ngọt và một thứ khô như bột đường để cho những người bao-tử yếu uống.

Thứ nước hay thứ đường.

Giá mỗi ve..... 2$00

GRANDE DE PHARMACIE DE FRANCE
84-90, đường d'Ormay — SAIGON.

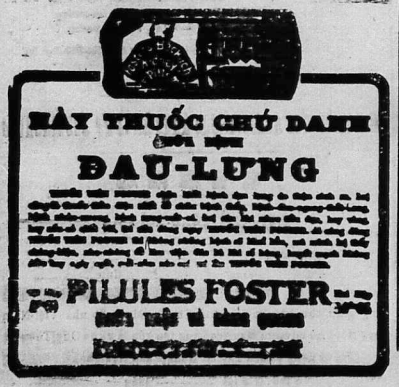

MON SAVON

Bằng hộp và bằng bao giấy

MÀU HƯƠNG

mùi nó thơm rất diệu dàng, dùng nó thì da được mịnh, tốt không khi nào hư

Có trữ bán khắp mọi nơi

VIN

TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là tráng kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khi lực suy giảm mỗi thấy ngày xuân đã thôn mòn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lân thành hồng, mát mày tươi tốt coi như trẻ, lại mảng hơn xưa.

Còn con nít liết nhược, đàn bà mất máu, sớ huyết bạch, có chứa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần; hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, đa một đỗ sáng, tinh thần tráng kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie France-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

RƯỢU BỔ HIỆU

MAUBAR

Trong những rượu bổ mà thiên-hạ hảo nhứt thì có thứ rượu bổ MAUBAR là tốt, bán được nhiều hơn hết và Annam ưa dùng.

Rượu đó chế bằng rượu nho thượng hạng ở tại PHÁP-QUỐC, có nhiều chất bổ, nó làm cho những người uống được đó đa uở thịt, trí hóa thông minh, thêm sức mạnh, vui vẻ luôn luôn.

Thật là một thứ rượu hay và hảo chế kỹ, không có giống những rượu khai vị khác bán trong mấy tiệm tạp hóa; vì rượu đó là những người không có học cách chữa bịnh mà chế ra.

Những người làm việc, học-hành, thể-thao, những đàn-bà năm bếp, nên uống rượu bổ MAUBAR. Hễ đã uống rồi thì phải ưa, vì rượu đó uống ngon lắm.

Mỗi ve lít (có một hạng) giá là 2$20.

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE.
Đường Đề-đốc, Saigon.

Indochine Films & Cinémas

DÉPARTEMENT RADIO

APPAREILS RECEPTEURS
4 3 et 4 LAMPES
type colonial Indochine
MARQUE S. F. E. R.

LAMPES des marques
RADIOTECHNIQUE
RECO VALVE
PHILIPS
BÉ AL
ACCUS DININ

Piles sèches EVEREADY & WONDER
Piles PERRY & WILLEF
Haut-parleurs RADIOLAVOX & PHILIPS

Atelier d'entretien et de Réparations dirigé par un technicien spécialiste

Magasin d'Exposition et d'Audition
106, Boulevard Charner
Saigon

DẦU "CRESYL" THIỆT
và sự hiệu nghiệm chắc chắng đã thử theo cách bác học, thì có một mình dấu hiệu :

CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HAM

PHÒNG NGỪA BỊNH OAN tánh-nghiệm thật, những ta bình giác-rồi, thiên-tinh le-tiếp, đa đánh thu vậy.

THIỆT HỮU ÍCH trong xứ thuốc đa, đã dùng qua rồi nay nhà cửa khỏi đọc-ma, đã thấy trong đồng sạt, đã bao lấy cao khỏi dơ quá.

KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG nó trừ các vật thu độc, trùng vẻ, nhuỗ uống, bồ cách, giác nhỏ và nhọn-nhức.

Có một mình thứ đầu "CRESYL-JEYES" đáng trên 100 bản hồi năm ma thôi.

HÃY GIỮNG CÁI MÌNH CHỦ Ý KẺO MẠO THÀNH CÁI CHỦ KHÁC "CRESYL-JEYES"

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TỲ, PHẾ PHÙ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào trường đau là lành bịnh đau Can, tỳ phế phù, không để nó làm cho bởi đau một đây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng nơm, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhứt ai ai cũng muốn trừ cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thâu hiệu, cứu mạng vì nó làm cho Can, tỳ phế phù được trong sạch, tạng ký chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm vô bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tỳ-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mắc trướng, sinh ruột sứng bao tử, sống ruột, đau gan; muốn cho chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, giảm gầu, giảm cố, bịnh nước tiểu ngọt như cỏ trông trắng trứng gà, đau hậu thu, vít lỗ lỗi và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Bột thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc để bán trong các tiệm thuốc tố và tại chỗ bào chế ở thành DEUMONT tỉnh NORD.

QUẢNG HÓA

Manufacture de Tabacs

NAM-KỲ TRUNG-HUẾ YÊN-THÁO CÔNG-TY
214-220, quai de Belgique — SAIGON

THUỐC NHỨC ĐẦU

ASPIRINE

DES

USINES DU RHONE

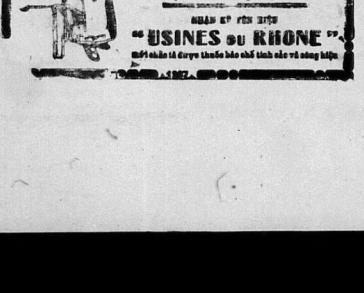

VIỆT-NAM TỔNG-HỘI PHỦ

府會總南越

(Maison des Associations Annamites)

Trình các Ngài,

Việt-Nam Tổng-Hội Phủ, tục kêu là nhà Hội-quán chứng mà đồng-bang ta thuở nay ao ước, nay đã thấy khởi-đoan, là đựng đặng viên đất đầu tại Parc Maurice Long, tục kêu là vườn ông Thượng, nằm sẽ góc đường Labord với Verdun. Chỗ nầy ai có đến dự lễ đựng viên đá đầu hồm chiều bữa 11 Janvier 1929, chắc cũng đều cho là phong-cảnh: tuy là ở chốn phiền-hoa mà có vẻ thanh-tịnh, chốn thiên-thị mà có mùi huyền-vũ.

« *Có cảy trên thước, có hoa bốn mùa* ».

Nếu vậy thì đồng-bang ta vì có hạnh-phước lắm mới gặp đặng chỗ nầy là chỗ nhờ quan Thống-đốc Blanchard de la Brosse giùm xin Hội-đồng Thành-phố Saigon chuẩn cho Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể Dục hội, đặng có lập ra Việt-Nam Tổng-Hội Phủ.

Hội Đức-Trí-Thể Dục tính cất một tòa nhà ngay-ngắn lộng-lẫy, bề tầng lầu, đã rộng lại đài, theo kiểu đền đài Annam mà có đủ nghi-tiết theo kim-thời và theo tôn-chỉ của các hội: có phòng-việc cho các ông Hội-trưởng và các vị Tư-bản, có phòng cho các hội nhóm riêng và nhóm chung, có kho sách về luân-lý về văn-chương về thể-thao, có phòng thông-tin về cuộc nông-cổ trong xứ, có phòng thông-tin về cuộc thanh-niên du-học, có phòng chưng đồ cổ-tích, có phòng tiếu-yến và đại-yến, có phòng nghỉ lên-hạng và siêu-hạng, có phòng đánh trái lăn tây và đánh bài tây, có nhà thành tiếng Annam và đánh cờ người Annam, văn vân.

Lập đặng như vậy thì các hội sẽ có một tòa dinh-liêu xứng đáng hàn-ôn vương-tôn qui khách các nước, lại có chỗ rộng-rãi mà tề-tựu cùng nhau đặng có đàm-luận về các cuộc tấn-hóa trong xứ. Nhóm thường thì ý hiệp tâm đầu thường có, ý hiệp tâm đầu thường có thì thêm thân-thân thiết với nhau nhiều, thân thiết nhiều thì dây liên-lạc càng buộc chặt, thế thì đồng-bang ta sẽ có đủ sức mạnh mà dồng-dương trong thế-cuộc.

Thuở nay cũng vì Annam không có nhà hội lớn nên các Hội phải chịu thiệt-thòi nhóm nhau trong phố-phường hóc-hẻm, thì lấy làm lang-tang quá, thứ nhứt là mấy kỳ đại hội, hai ba trăm người hội-viên nhóm nhau thì chật hẹp nực nội quá, phải bỏ về hết thì lấy làm buồn cho các hội lắm. Có khi muốn đãi tiệc, muốn bày cuộc xướng ca thì phải lo đi mượn nhà rộng đình lớn thì cũng có trắc trở nhiều chẳng phải dễ.

Chỉ như người Pháp-lan, cùng là người ngoại-quốc như Ấn-độ, Hoa-kiều, Hồng-mao v. v., thì người ta mỗi nước có đình-thự, có nhà hội, có chùa, có phố thờ tại châu-thành thì tiện dùng cho người biết bao.

Còn phần Annam mình, có một lần kia hội người Huế-kiều nói ngay mà mình phải tủi lòng, là Annam lúc đó sửa soạn đãi quan Tổng-thống Albert Sarraut thì người Huế-kiều cũng sửa soạn đãi ví thượng quan ấy, mà Annam mình lại mượn nhà chưa được thì người Huế-kiều bèn nói rằng: «Annam muốn đãi quan Tổng-thống mà không có nhà mà đãi, vậy thì để cho người Huế-kiều đãi trước mà!» Chừng sáu Việt-Nam Tổng-Hội Phủ khánh-thành rồi, thì sợ gì ai nói nữa đó.

Tốn phí đựng nên Việt-Nam Tổng-Hội Phủ tính phòng nước chưng đua bạc chục muôn bạc, thì ông đại-phú gia Trần-trinh-Trạch đã xướng xuất chịu cho trước hai muôn rồi; vậy nếu có được mười ông, hai chục ông như ông Trần-đại-nhơn vậy thì đã số tiền đáng. Hồm nay cũng có nhiều vị đại-phú và tiểu-phú đã theo gương ông, người chịu cho 5 ngàn, người thì một hai ngàn sắp lên. Ít bữa nữa bản trị-sự hội Đức-Trí-Thể-Dục sẽ phái người của hội đến nhà các bực hào-phú mời các ngài dự cuộc tấn-phát xứng với nghĩa-vụ nầy là xin các ngài gia tâm xuất bổn cho khá-khá hầu đặng xong Việt-Nam Tổng-Hội-Phủ cho rỡ ràng xứ-sở quê-hương mình. Chẳng nào bản trị-sự đến viếng các ngài thì xin các ngài hết lòng cổ-cập cho Annam mình đắc kỳ nguyện, nhược bằng các ngài bỏ qua dịp may-mắn nầy thì không đủ số tiền chi-dụng, thì nhà hội-quán Annam hồi còn lẻ lẻ mơ-hồ hoài hoài, thế thì thiệt lòng cho các nhà kiến-thức đã nhiệt-thành gia-công lo lắng vì vụ tiến-hóa trong nước nhà từ ấy những nay.

Hội Đức-Trí-Thể-Dục còn bao hàm nhiều cuộc đại-khái nữa, các ngài đã dư biết, nên chỉ hội xin các ngài giúm-giúp cho tận-tình: «Một cây làm chẳng nên non, nhiều cây gùm lại nên ngọn núi cao».

Thứ nhứt, như các ngài có lòng sốt-sắng thì đừng chờ bản trị-sự Đức-Trí-Thể-Dục đến nhà, xin các ngài biên thơ cho ông Hội-trưởng biết các ngài những ai chịu cho bao nhiêu thì bản trị-sự chúng tôi lấy làm mừng rỡ bội phần vì đặng phép biên sổ ghi tên, ai chịu trước ghi trước, chẳng nại số tiền cho nhiều hay là thường. Chừng nào chúng tôi liệu vừa đủ số tiền đáng thì chúng tôi sẽ đăng sổ thâu vào các báo cho nhơn dân trong lục-châu hay biết mà mừng với chúng tôi, hầu mỗi người trong bọn chúng tôi và trong lục-châu tri ân của các ngài.

Chúng tôi dám nghĩ rằng trong quê-hương ta, kể vừa năm phương Hồ Tứ, chẳng có một người nào là không khoái-lạc về cuộc tiến-hóa đồng với nghĩa-vụ đích đáng trọng-đại nầy.

Huống chi các ngài xem báo Tây Nam cũng rõ thấy nhà-nước đã cấp j-đựng hội Đức-Trí-Thể-Dục, vì Nhà-nước đã hiểu tiền cổ sở nguyện ấy hễ xướng ra đều nào cũng là ích quốc lợi dân và thanh-kỳ trong đích cấp hội chỉ là vận mạng nước nhà cho hợp với thế-đời và hạp tình-lý trong việc chánh-trị của Nhà-nước vậy.

Ít hàng cảo rao cho trong lục-châu đồng ý và xin như độc-giả miễn chấp hội thể thế hoạ nhiều lời quê-hèn với đồng-bang vì tiến nhiệt-thành với hương mình vậy.

TRẦN-TRINH-TRẠCH, *Hội-trưởng.*
LƯU-VĂN-LANG, *Phó hội-trưởng.*
HỒ-VĂN-MÔNG, *Phó hội-trưởng.*

Bản trị-sự Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể-Dục hội.
Saigon, Janvier 1929.

La maison des Associations Annamites de Cochinchine

越南總會館

VIỆT-NAM TỔNG-HỘI PHỦ

Tôi ký tên tờ này

ở làng _____ tổng _____ tỉnh _____

chịu cho số bạc [redacted]

đặng giúp cho hội Nam-kỳ-Đức-Trí-Thể dục cất nhà Việt-Nam Tổng-Hội-Phủ tại vườn Maurice Long tục kêu là vườn Ông Thượng.

[Tôi sẽ đặng số bạc nầy tại Đông-Pháp Ngân-hàng]

Người lãnh tiền _____ Đồng _____